

RESSÒ DE LA PARAULA

LES NITS DE NICODEM (I)

La perplexitat davant Jesús

El personatge evangèlic que anomenem «Nicodem» revesteix per a nosaltres una gran importància. Nicodem és un laic, fariseu important, magistrat jueu, però que seguia Jesús d'amagat. Semblant a Josep d'Arimatea, que va enterrar, contra la prescripció legal jueva, un ajusticiat: segons ens informa Joan R. Marín en el seu llibre *100 personatges bíblics*, representen tots dos aquella part del judaisme més estricta que cregueren en Jesús.

El més significatiu d'aquests personatges és que seguien Jesús «a mitja distància», dissimulant. ¿Per por de les autoritats, per dubtes, per cuidar la imatge?... El cas és que rellegint Bruno Forte (*La transmissió de la fe*), trobo una cita oportuna del poeta italià Renzo Barsacchi, en un dels seus poemes titulat «Les nits de Nicodem».

L'Evangeli de sant Joan diu que Nicodem va anar a buscar Jesús de nit i va mantenir amb Ell una conversa absolutament rica i fecunda (3,1-21). Les «nits» del laic Nicodem degueren ser moltes. L'entendem perquè potser són també les nostres nits; són a més nits que veiem verificades avui en múltiples situacions, formen part de les nostres històries de fe.

Intentem entrar dins de la ment de Nicodem, que vol parlar d'amagat, directament, amb Jesús. Deurien ser moltes les preguntes que desitjava fer-li. Aquestes preguntes serien «les seves nits», les nits que el van moure a la trobada amb la llum del dia.

Possiblement una d'aquestes nits seria el que podem anomenar «la perplexitat». És a dir, no acabar d'entendre què està passant en el món i en el Poble d'Israel, què significa realment la figura i el missatge de Crist, respecte de la tradició jueva...

D'una banda, Jesús és un jueu i un profeta, que demostra amb les seves obres «que Déu és amb ell». Per una altra, Jesús crida i demana una novetat radical, difícil d'acceptar des de la fidelitat a la Llei.

Ens resulta bastant fàcil entendre Jesús com a gran profeta. És coherent amb la tradició jueva. Les obres, interpretades com a signes d'un nou món, el Regne, ens semblen absolutament acceptables i dignes d'imitació, en la mesura en què podem a través de les nostres accions i compromisos: som, com Ell, «constructors del Regne». Així sonen moltes crides al compromís laical.

La perplexitat esdevé, com en Nicodem, quan Jesús desconcerta, en parlar de la ineludible necessitat d'un nou naixement. El diàleg amb Jesús no està exempt d'aquella ironia tan típica del llenguatge de l'Evangeli de sant Joan. Però ens podem

imaginar la cara que va fer Nicodem en escoltar la resposta de Jesús: ¿ho dius de debò?, ¿és això possible?, ¿què vols dir exactament?, ¿entrar de nou en el ventre de la mare?

Jesús es reafirma en el que ha dit: «cal néixer de nou per l'aigua i l'Esperit». Aigua i Esperit és el baptisme. Cal morir i ressuscitar de nou, com a nova criatura, renascuda a una nova vida.

Si això encara continua deixant-nos perplexos, si vivim la nostra fe i la prediquem obviant aquesta resposta de Jesús, és que no l'hem entès. Potser Nicodem va seguir rere Jesús, fins i tot sense entendre'l massa. Avui, tanmateix, no tenim excusa per a la nostra ignorància.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La conversió a nosaltres mateixos

L'Evangeli de Marc resumeix així la primera predicació de Jesús a Galilea: «El Regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu» (Mc 1,15). Jesús anuncia la presència del Déu de l'Amor i del Perdó que ve a regnar en el nostre món humà, i ens crida a la conversió, a nosaltres i a la humanitat sencera. Ens crida a acollir el Déu vivent i a orientar cap a Ell la nostra vida, a fer de Déu el nostre centre i la nostra raó de ser. Això té un efecte important. La conversió al Déu vivent comporta la conversió a nosaltres mateixos; ens ajuda a descobrir la nostra manera d'entendre la vida i

de viure. Anem descobrint els nostres enganys i els nostres errors, no només els de cadascun de nosaltres sinó els del nostre món, la nostra societat, la nostra cultura. Ens descobrim els nostres errors sobre el valor de les coses, dels diners, de la salut; no són béns absoluts, són valors febles, que ens equivoquem quan els erigim en raó de viure. La conversió a Déu ens descobreix també els nostres errors sobre la relació adient amb els altres, els diferents, els dolents; ens equivoquem quan ens deixem portar per l'egoisme o el ressentiment. Convertir-nos a Déu ens il·lumina també

sobre els nostres enganys i les nostres trampes, quan amb la boca proclamem la justícia o l'amor, però la nostra vida real és tancada i egoista. La conversió a nosaltres mateixos és un camí lent i dolorós. És reconèixer tot el que hi ha d'egoista, de mesquí i fals en allò que hem anat fent de la nostra vida i en allò que omple la nostra cultura i el nostre món. Reconèixer sense negar-ho i sense desesperar-se és propi d'una veritable maduresa.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

LAS NOCHES DE NICODEMO (I)

La perplejidad ante los acontecimientos

El personaje evangélico que conocemos con el nombre de «Nicodemo» reviste para nosotros una gran importancia. Nicodemo es un laico, fariseo importante, magistrado judío, pero que seguía a Jesús a escondidas. Semejante a José de Arimatea, que enterró, contra la prescripción legal judía a un ajusticiado: según nos informa Juan Marín en su libro *100 personatges bíblics*, representen ambos aquella parte del judaísmo más estricto que creen en Jesús.

Lo más significativo de estos personajes es que seguían a Jesús «a media distancia», disimulando. ¿Por miedo a las autoridades, por dudas, por cuidar la imagen?... El caso es que leyendo a Bruno Forte (*La transmisión de la fe*), hallo una cita oportuna del poeta italiano Renzo Barsacchi, en uno de sus poemas titulado «Las noches de Nicodemo».

El Evangelio de san Juan dice que Nicodemo fue a buscar a Jesús de noche y mantuvo con Él una conversación absolutamente rica y fecunda (3,1-21). Las «noches» del laico Nicodemo debieron ser muchas. Le entendemos porque quizá son también nuestras noches; son además noches que vemos verificadas hoy en múltiples situaciones, forman parte de nuestras historias de fe.

Intentamos entrar dentro de la mente de Nicodemo, que quiere hablar a escondidas, directamente, con Jesús. Serían muchas las preguntas que deseaba hacerle. Esas preguntas serían «sus noches», las noches que le movieron al encuentro con la luz del día.

Posiblemente una de estas noches sería lo que podemos llamar «la perplejidad». Es decir, no acabar de entender qué está pasando en el mundo y en el Pueblo de Israel, qué significa realmente la figura y el mensaje de Cristo, respecto de la tradición judía... Por un lado, Jesús es un judío y un profeta, que demuestra con sus obras (signos) «que Dios está con él». Por otro, Jesús llama y pide una novedad radical, difícil de aceptar desde la fidelidad a la Ley.

Nos resulta bastante fácil entender a Jesús como gran profeta. Es coherente con la tradición judía. Las obras, interpretadas como signos de un nuevo mundo, el Reino, nos parecen absolutamente aceptables y dignas de imitación, en la medida en que podemos a través de nuestras acciones y compromisos: somos, como Él, «constructores del Reino». Así suenan muchas llamadas al compromiso laical.

La perplejidad sobreviene, como en Nicodemo, cuando Jesús desconcierta al hablar de la ineludible necesidad de un nuevo nacimiento. El diálogo con Jesús no está exento de aquella ironía tan típica del lenguaje del Evangelio de san Juan. Pero nos podemos imaginar la cara que puso Nicodemo al escuchar la respuesta de Jesús: ¿lo dices en serio?, ¿es eso posible?, ¿qué quieres decir exactamente?, ¿entrar de nuevo en el vientre de la madre?

Jesús se reafirma en lo que ha dicho: «hay que nacer de nuevo por el agua y el Espíritu». Agua y Espíritu es el bautismo. Hay que morir y resucitar de nuevo, como nueva criatura, recién nacida, a una nueva vida.

Si esto aún sigue dejándonos perplejos, si vivimos nuestra fe y la predicamos obviando esta respuesta de Jesús, es que no le hemos entendido. Quizá Nicodemo siguió tras Jesús, aun sin entender demasiado. Hoy, sin embargo, no tenemos excusa para nuestra ignorancia.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Jardí Esther i Caridad: Gavà recorda les màrtirs agustines

Religioses agustines missioneres amb el bisbe Agustí Cortés i Mn. Xavier Ribas

Diumenge 23 de febrer va ser un dia assenyalat a Gavà, per la benedicció d'un espai verd, adjacent a la Parròquia de Sant Pere, dedicat a Esther Paniagua i Caridad Álvarez, religioses agustines missioneres, que van morir a Argel l'any 1994, en el context de persecució religiosa que vivia aleshores el país magrebí. El 8 de desembre de 2018 van ser beatificades a Oran, juntament amb altres religiosos màrtirs, entre ells el bisbe d'Oran, Pierre Claverie, i els 7 monjos francesos de Tibhirine.

Esther és de León i Caridad de Burgos. Podríem preguntar-nos: i quin lligam tenen amb la ciutat de Gavà? Cari, com li deia tothom, va viure a la comunitat de les agustines en aquesta ciutat i va treballar al col·legi de la Immaculada del 1981 al 1983. Des de la cuina, on feia honor al seu nom amb actitud de servei, era molt conegu-

da i estimada, perquè era una persona molt oberta i es relacionava amb tot el personal de l'escola. Esther va viure la seva vocació missionera sobretot a Algèria, estimant aquell poble i aprenent l'àrab per poder atendre'ls millor com a infermera.

Des del moment de la seva mort, a totes les escoles i obres de les agustines missioneres, també a Gavà, s'ha parlat sempre, i molt, de l'Esther i la Cari, com a exemple de qui arrisca i dona la vida per amor als altres.

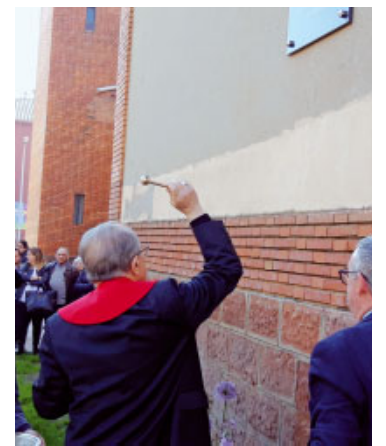
D'aquesta estimació va sorgir la idea de fer quelcom en record a elles en aquesta ciutat i la iniciativa es va materialitzar el passat diumenge 23 de febrer, col·locant una placa en la façana lateral del temple parroquial de Sant Pere, en un espai de jardí que és propietat de la parròquia i cedit a l'ús públic del municipi.

Aquell diumenge era especial per als nens i nenes de la cateque-

si, que en el seu camí de preparació a la primera comunió, rebien un crucifix de fusta i el catecisme durant la missa de les 12 h, presidida pel bisbe Agustí, que els hi va dedicar una homilia adaptada a ells.

Un cop acabada l'Eucaristia, a l'exterior, es va realitzar la benedicció de la placa i el jardí, en un senzill i entranyable acte, amb molta participació. Eren presents la comunitat agustina de Gavà, que són set religioses; altres tres, provinents de Terrassa; la superiora provincial de les agustines missioneres, M.ª Jesús Rodríguez —que era amb l'Esther i la Cari quan les van matar—, amb l'ecònoma provincial; l'equip directiu de l'escola i bastants professors del claustre; molts de la comunitat cristiana de la parròquia i la ciutat.

L'acte va acabar amb la interpretació d'una cançó dedicada a les màrtirs agustines, que van compondre uns docents de Gavà amb motiu de la seva beatificació: un moment molt emotiu.

AGENDA

- **Conferència quaresmal a la Catedral de Sant Llorenç.** El proper diumenge dia 15 és el 3r diumenge de Quaresma. Aquell dia, a les 17.30 h, el bisbe Agustí pronunciarà una conferència quaresmal a la catedral, amb acompanyament musical, per aprofundir la temàtica del créixer i la conversió en el camí de Quaresma. A continuació, a les 19 h, el bisbe Agustí presidirà l'Eucaristia.
- **Recés de Quaresma per a preveres i diaques.** Dimarts 10 de març, de les 10.30 a les 15.30 h, inclòs el dinar. Tindrà lloc a la Residència Mare Ràfols, per al clergat de les dues vicaries. Predicarà el cardenal Joan Josep Omella, arque-

bisbe de Barcelona, sobre el ministeri sacerdotal i l'obediència.

- **Tridus quaresmals de la Hermandad Cristo de la Paz.** Aquesta confraria de Castelldefels celebra, enguany, el seu 35è aniversari, que va començar el passat 3 de novembre. En el temps de Quaresma i Setmana Santa s'intensifiquen les iniciatives al temple de la Mare de Déu de Montserrat, on té seu la confraria:
  - Tridus quaresmals els dissabtes 14, 21 i 28 de març, a les 19 h.
  - Pregó de Setmana Santa, diumenge 29 de març a les 18 h, amb concert de l'agrupació musical.

(RE)TROBA'T: Trobada diocesana d'adolescents i joves

Ja teniu reservada la data del dissabte **28 de març de 2020**? Aquella tarda, a l'església de sant Andreu, de sant Andreu de la Barca, ens trobarem els adolescents i joves (nascuts entre el 1995 i el 2007) de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, sota el lema **(RE)TROBA'T**, i acompanyats de catequistes, animadors i monitors.

No és la primera vegada que ho fem. Moltes parròquies del nostre bisbat ens han acompanyat aquests darrers anys: Vilafranca del Penedès, Sant Vicenç dels Horts, Vilanova i la Geltrú, Sant Esteve Sesrovires, Vallirana. I perquè ho continuem fent? Perquè creiem que val la pena trobar-nos aquells adolescents i joves que formem part de les parròquies.

(RE)TROBA'T és el lema que ens convoca aquest curs a la Trobada diocesana d'adolescents i joves. És una invitació a trobar-nos en les diverses dimensions que ens conformen com a persona: la relació amb un mateix, la relació amb Déu, la relació amb els altres, i la relació amb la «casa comuna». A on es donen aquestes relacions? A la vida. Per això, els participants podran transitar per un dels *Camins de Vida* que els hi ofereïrem.

Cada participant s'inscriurà en un d'aquests *Camins de Vida*, i allà escoltarà un testimoni i intentarà respondre a la pregunta «què m'ha aportat aquest camí?». Els *Camins de Vida* seran:

- la cura de la «casa comuna»
- el somni de Déu (vocacional)

- acollir a l'altre
- visitar al pres
- escoltant als avis
- explorant la ciència
- convida amb la salut mental
- la força del martiri

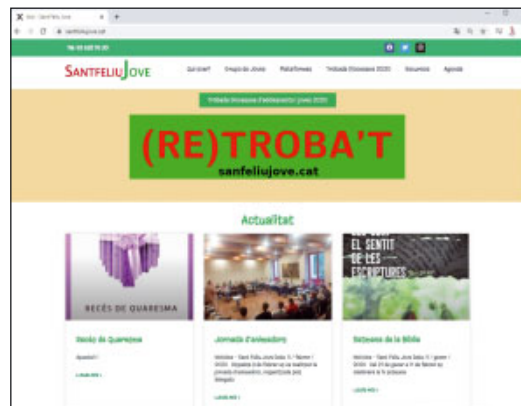
Començarem a les 16 hores, i després de la benvinguda i la presentació, donarem pas als *Camins de Vida*, l'Eucaristia i... alguna sorpresa final.

Per a qualsevol informació i inscripció podeu visitar:

www.santfeliujove.cat o enviar un whatsapp al número 664 244 832.

Podeu aprofitar i perdre-us una mica pel nou lloc web.

A més de la informació de la Trobada diocesana, també trobareu dels Grups de Joves, amb les propostes dels itineraris catequètics, el sagrament de la Confirmació, l'acompanyament, la cultura vocacional, l'escola de pregària i els *konvocats* al servei.

www.santfeliujove.cat

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fundadora de les oblates benedictines; *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23, 1-12]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Cándid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg. fund. de les religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20, 17-28]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar màrtir (295); sant Bernat, bisbe; sant

Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prevere salesià.

13. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.

15. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2. 5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15.19b-26. 40-42)]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

25 ANYS CPT

«Una experiència que ha marcat la meua vida»

MN. JOAN PUJOL

Mn. Joan Pujol és Arxiprest de la Noguera i Rector de Santa Maria de Balaguer. La seva tasca fou principalment la relació amb els mitjans de comunicació social, les notes de premsa de les sessions de Sant Cugat i la participació activa en les deliberacions de la Secretaria general.

Quin és el record més intens dels dies de la celebració del CPT?

Abans de la celebració del Concili, l'etapa de preparació ja va significar per a mi un enriquitament espiritual i pastoral extraordinari, de contacte amb tantes persones significatives i una experiència important de sinodalitat i de treball en comú, sobretot en la tasca encomanada per la Secretaria del CPT de contacte amb els MCS. En el treball de grup i en les sessions del Concili a Sant Cugat i a Tarragona, l'experiència espiritual i pastoral es va veure potenciada amb el diàleg, les intervencions i el contacte amb tantes i diverses realitats pastorals, posades en comú, reflexionades conjuntament i, finalment, votades amb responsabilitat. Una experiència que ha marcat la meua vida i el meu ministeri sacerdotal.

Quins van ser els temes en els que va intervenir més i com era el clima de treball?

Allà hi ressonaven amplament les propostes que es votaven en les sessions plenàries. «L'anunci de l'Evangeli a la nostra societat», nucli del primer tema, és el que em va suscitar més interès, per la seva actualitat en el moment actual. El fruit del Concili Provincial amb les seves 170 propostes ha estat un magnífic mosaic d'iniciatives pastorals que han anat arrelant, mica en mica, a les diferents parròquies i bisbats i han donat lloc a moltes reflexions a nivell de Consells Presbiteral i de Pastoral a diferents nivells. El clima que es va crear i viure va ser molt significatiu, i d'aquest esdeveniment han nascut i s'han enfortit amistats i iniciatives pastorals, apreses en el decurs dels debats i aplicades a diferents parròquies.

Què ha significat per a Catalunya el CPT i en quins punts cal seguir treballant?

Crec, sincerament, que el mateix fet de la seva acurada preparació i la seva celebració, festiva i significativa de la unitat i la diversitat de l'Església que pelegrina a les diòcesis amb seu a Catalunya, és potser el valor més important del CPT. Una experiència de sinodalitat, de comunió entre els diferents bisbats, de germanor i de llibertat a l'hora de manifestar i defensar les opinions i propostes pastorals. Els punts que continuen vigents actualment: Com evangelitzar avui en un món pluralista i secularitzat? Com renovar les nostres comunitats cristianes, especialment les parròquies? Com intensificar el procés de la iniciació cristiana i de la formació continuada? Tot això serà possible si som capaços de recuperar l'esperit i les resolucions del Concili Provincial Tarraconense i posar-les en pràctica.

Diumenge II de Quaresma (A)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo»

Més enllà de quina va ser l'experiència concreta dels apòstols en l'escena de la transfiguració, hem de subratllar la veu que del núvol estant diu: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.* La veu del Pare ens fa veure que Jesús és el model dels fills i per tant el nostre model; i a més ens indica que és el nostre Mestre, al qual hem d'escoltar. En l'escena immediatament anterior veiem com Jesús diu que ha d'anar a Jerusalem, a patir, a morir (i a ressuscitar). Però Pere no ho accepta i protesta clarament: *Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà. Ara bé, la resposta de Jesús és molt dura: Ves-te'n d'aquí Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes.* L'anomena fins i tot «dimoni»! A la llum d'aquesta escena la paraula del Pare té una força major: Pere, has d'escoltar Jesús fins i tot si parla d'anar a patir i a morir. Perquè aquest és el pla de Déu, diferent del que pensem els homes. Per això ara no és hora de *fer tres cabanes*, de «viure al cel» sinó de tornar a la tasca de cada dia, a predicar l'Evangeli: *Aixequen-vos, no tingueu por. No veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.* Ara ja no hi ha ni Moisès ni Elies ni vestits blancs com la llum, ni cap núvol lluminós. Ja han tastat la glòria. Però cal seguir la missió que el Pare ha encomanat a Jesús.

En aquest sentit Abraham és un model. *El Senyor li diu: Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré.* Ho ha de deixar tot, tot el seu passat; i això, ja ho sabem, no és fàcil. Però què fa Abraham?: *Abraham se n'anà tal com el Senyor li havia dit.* Abraham és fidel i posa en pràctica la paraula que el Senyor li ha adreçat: no es queixa, ni protesta, per difícil que sigui el que el Senyor li demana.

I tampoc no pot estranyar que Pau digui al seu deixeble Timoteu: *Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat.* La mort que rebutjava Pere és justament la salvació del món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se.» Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

► Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat a una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la bona nova de l'evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els duqué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Encara no havia acabat de dir això quan els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho, els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués resuscitat d'entre els morts.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra, de tu patria, y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti una gran nación, te bendeciré, haré famoso tu nombre y serás una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan, y en ti serán benditas todas las familias de la tierra». Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

► Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 1,8b-10)

Querido hermano:

Toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Él nos salvó y nos llamó con una vocación santa, no por nuestras obras, sino según su designio y según la gracia que nos dio en Cristo Jesús desde antes de los siglos, la cual se ha manifestado ahora por la aparición de nuestro Salvador, Cristo Jesús, que destruyó la muerte e hizo brillar la vida y la inmortalidad por medio del Evangelio.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo». Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis». Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo.

Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».